

El tresor de Sant Pere de Roda

JOAN MASÓ

Sant Pere de Roda,
terra de tresors.

Aquest curs, amb el grup de tercer de ciències socials de l'Escola de Mestres de l'Estudi General de Girona, hem portat a terme una experiència ben interessant. Es tractava de fer un estudi de l'Empordà des de diferents vessants: la geografia física i humana, la història, l'economia, l'ecologia i —com a novetat en aquest tipus d'estudis interdisciplinaris a la nostra Escola— la literatura. Des d'aquest darrer punt de vista, i sense pretendre ser exhaustius —sabem de sobra que l'Empordà és la comarca més mitificada literàriament del país, fins esdevenir en bona mesura una realitat més enllà del que és tangible —hem estudiat textos de Verdaguer, Bosch de la Trinxeria, Maragall, Bertrana, Pous i Pagès, Fages de Climent, Gaziel, Agulló, Sagarra, Garcés, Pla i Dalí. La visió de conjunt donada per autors tan diversos en intencionalitat i en estètica és còmpredora. Confegir uns mots de lloança d'aquests autors i la seva particular manera de veure, d'entendre i de transcendir l'Empordà fins a convertir-lo en pur símbol, en idea, fóra ben inútil. Si que voldria, però, reportar un fet curiós.

Estudiàvem Tomàs Garcés. *Les Vint cançons* que li van donar renom d'una manera tan prematura —tenia vint-i-un anys quan les publicà, el 1922— ens portaven el record de terres del cap de Creus. Després, del seu *Quadern de la Selva*, vèiem «*La flor de penical*», on Garcés —com abans en poesia— es fa ressò d'un tema popular entranyable: en aquest cas, el conte del mateix nom. Un aprenent de rondallaire ens l'explicà en versió mallorquina de Jordi des Racó. Després, vàrem seguir fil per randa la glossa que en fa Tomàs Garcés, mentre pel video anaven passant les imatges de Sant Pere de Roda. El treball estava projectat des del novembre, però en aquestes darreries de maig adquiria una significació especial: a Sant Pere de Roda, s'hi acabava de descobrir un tresor. Els mitjans de comunicació n'anaven plens, arreu. I allà estava, rigorosament d'actualitat, el deliciós conte de Garcés que reproduïm en aquestes pàgines.

Sembla que, per fi, s'ha trobat el tresor de Sant Pere de Roda, tan cercat durant anys i anys.

Ara només falta trobar-hi la flor de penical.

CARMINA PORTELL